

مقدمه ای بر ترجمه این جزوه!

در تابستان (جولای) سال ۱۹۹۴ بیکار شدم، جزو اتحادیه هتل و رستوران بودم و از آنجا بیمه بیکاری می‌گرفتم. در یک جلسه که با اتحادیه داشتم گفتند: برای مشغول کردن بیکارها طرحی داریم از طرف دولت و اتحادیه (آل او). اتحادیه پیشنهاد کرد که در این طرح شرکت کنم. چون علاقه به کار سیاسی دارم این طرح شاید جالب باشد. طرح این بود که هفتاد و پنجمین سال (آل او) را مستند کنیم (فیلم و نوشته).

من همراه ده نفر دیگر در آب اف گوتنبرگ از اول اوت ۱۹۹۴ مشغول این کار شدیم. با تاریخ جنبش کارگری سوئد خوبی آشنا شدم و (کتاب بوسه آندرسون بنام تاریخ ما که در ژوئن ۱۹۹۴ چاپ و پخش شده بود، بیشتر منبع کار ما بود) جالب دانستم که یک کرونو لوژی مختصری از این تاریخ، از کتاب بوسه آندرسون را بفارسی ترجمه کنم. حاصل این جزوه شد که در دست تان است.

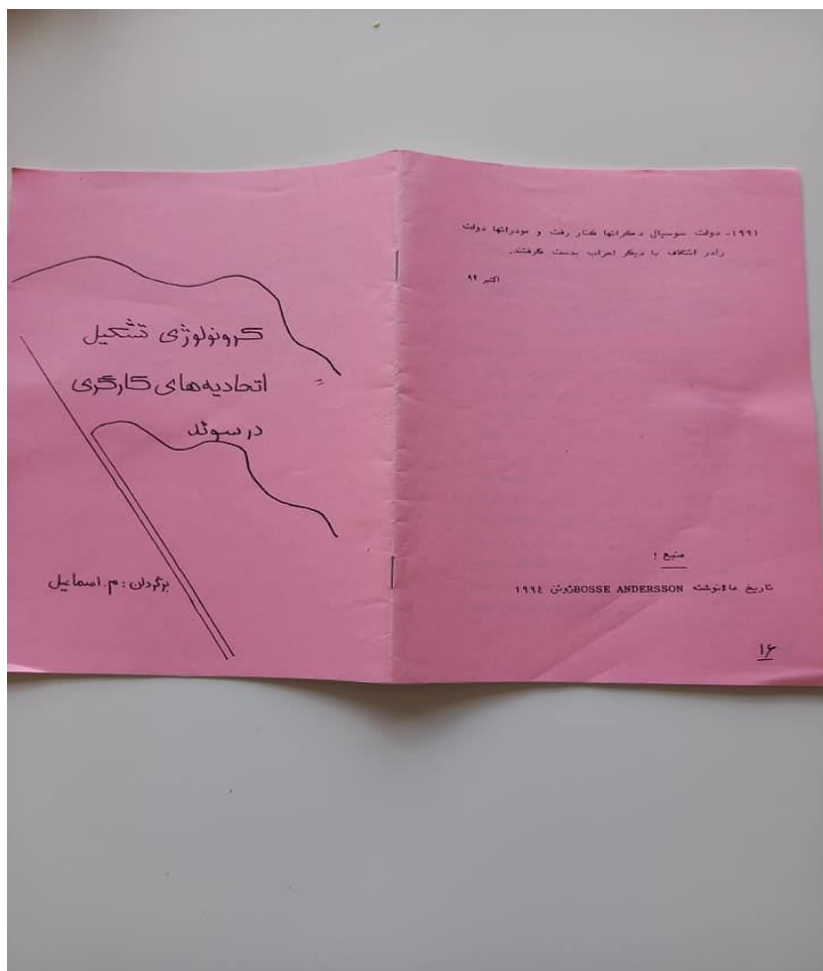
آنرا در اکتبر ۱۹۹۴ به چاپ رساندم، تعداد زیادی از آن بفروش رفت و تعدادی هم خودم نگهداشته‌ام.

در سال ۱۹۹۵ برای اتحادیه (ال او) فرستادم تا آنجا که بیاد دارم در کتاب خانه شان بخش زبانهای خارجی گذاشتند، شاید هنوز موجود باشد.

توضیحی کوتاه: این جزوه چون با برنامه واژه نگار (دراکتبر ۱۹۹۴) نوشته بودم در لاپ تاپ آنرا نداشتم. اکنون مجبور شدم دوباره آنرا تایپ کنم. در نتیجه در فرم اولیه آن که چاپ شد (در اکتبر ۱۹۹۴، ۱۶ صفحه است)

تغییراتی بوجود آورم (هم آنرا ادیت کردم و هم فرماتش عوض شده).

ترجمه ای از اسماعیل مولودی

کرونولوژی تشکیل اتحادیه های کارگری در سوئد!

اولین شکل کارگری در سوئد سال ۱۸۴۶ تشکیل شد. از آن تاریخ تا کنون (۱۹۹۴) قریب به صد و پنجاه سال میگذرد. جزوه ای که در دست دارید، کرونولوژی مختصری است از حرکتها و اعتراضات کارگری و چگونگی ایجاد سندیکا (۱۸۴۶ تا ۱۹۹۱).

ترجمه ای از اسماعیل مولودی

امید است کمی باشد به آشنایی اولیه فارسی زبانان با جامعه کارگری و حرکت‌های کارگری در سوئد.

م. اسماعیل

معرفی !

تاریخ جنبش کارگری و اتحادیه تاریخ مردمی است با آرزوها و عشقها، خواب و خیالها، غمها و اشک‌هایشان و مشت در مقابل اسلحه و شلاق. مردم بخشم آمده چشم در چشم سرباز و پلیس مسلح داشتند که شلیک اسلحه سربازان جسد همراهانشان را آغشته بخون ب خاک می‌انداخت. پلیس سخنرانان را دستگیر یا تحت پیگرد قرار میداد تا مردم را بترسانند. به کارخانه‌ها حمله می‌بردند و فعالین کارگری را در حین کار دستگیر می‌کردند. خانه و کاشانه مردم را یا تاراج می‌کردند یا به کوچه و خیابان می‌انداختند. اما نتوانستند اتحاد و همبستگی کارگری را خدشه دار کنند. نمیتوان تاریخ اتحادیه و جنبش کارگری را از هم جدا کرد. سوسیال دمکراتها، کمونیستها، سندیکالیستها و لیبرالهای کارگری اتحادیه را بنا نهادند.

تاریخچه !

۱۸۴۶: اولین اتحادیه کارگری، اتحادیه تیپوگرافیک بود که در استکهلم تشکیل شد. همان سال انجمن مانوفاکتورها ملغی گردید. در مانوفاکتورها مقرارت قرون وسطی حاکم بود. انجمن در دست کارفرماها بود و آنرا محل کارگران علیه یکدیگر تبدیل کرده بودند.

Per Göterk , Bokhandlare ۱۸۴۸: ترجمه سوئدی مانیفست کمونیست ماركس و انگلس بوسیله پریوترک صورت گرفت و آنرا چاپ و پخش کرد.

ترجمه ای از اسماعیل مولودی

۱۸۵۰: دهه پنجاه را میتوان در واقع دهه اعتراضات و اعتصابات نام نهاد.

۱۸۵۱: اعتصاب کارگران ساختمانی در وادستینا چهره جدیدی به حرکت کارگری داد.

۱۸۵۵: تظاهرات و اعتصابات کارگران گرسنه جامعه را فراگرفت کار نان شعار اصلی آنها بود.

۱۸۶۰: انجمنهای کارگری بسرعت پا گرفتند، کارگران بیسواد و نادان نبودند اما افکار لیبرالی بر آنها حاکم بود. در خواستهای کم‌رنگ و نامفهوم بود به حقوق خود آگاه نبودند.

۱۸۶۴: بوجود آمدن کسب و کار آزاد راه را بسوی سرمایه داری باز کرد. دو مرکز بزرگ تجاری و شهری بوجود آمدند که جای شهرهای قدیمی را گرفتند.

۱۸۶۵: رفرم دو مجلسی فضا را برای افکار لیبرالی باز کرد و طبقه بورژوازی پا گرفته خواهان رفرم و گسترش ارتباطات بود.

۱۸۶۷: هفت اعتصاب و اعتراض بزرگ علیه گرانی و بیکاری در استکهلم براه افتاد. کارگران و مردم بیکار خواستار نان و کار بودند.

۱۸۷۰: دهه هفتاد دهه عرض اندام متشکل طبقه کارگر باید نام نهاد. بوجود آمدن انجمنهای کوچک و بزرگ از خصوصیات این دهه است. از مهمترین اعتراضات این دوره میتوان از اعتصاب کارگران در سوندسوال در سال ۱۸۷۹ نامبرد.

۱۸۸۱: شش نوامبر ۱۸۸۱ را میتوان روز تولد سوسیال دمکراسی نام نهاد. آوگوست پالم بیانیه دمکراتها بنام (سوسیالدمکراتها چه میخواهند) در هتل استهکلم شهر مالمو نوشت.

آوگوست پالم کارگر (در سوئد بنام مستر پالم او را می شناسند) خیاطی که ۱۲ سال در آلمان کارگری کرد. او تحت نظرات مارکس و انگلس بود. او

ترجمه ای از اسماعیل مولودی

نوشت (برای اولین بار تئوری سوسیالیسم راه اساسی را نشان داده است) حرکت کارگری داشت دوران لیبرالیسم را از سر میگذراند.

۱۸۸۲: آوگوست پالم و همراهانش انجمن کارگران (هسته اولیه تشکل کارگران سوسیال دمکرات) را تاسیس کردند و روزنامه (رای مردم) را منتشر کردند.

۱۸۸۴: آوگوست پالم برنامه سوسیال دمکراتها را در مورد حق رای انتشار داد و مرکز تشکیلات خود را به استهکلم انتقال دادند.

۱۸۸۶: پالم به سه ماه زندان محکوم شد بدلیل اینکه پارلمان را به مسخره گرفته بود.

۱۸۸۷: آکسل دانلیسون و یلمار برانتینگ از رفقای پالم هر کدام به ۲۲ ماه و ۳ ماه و نیم زندان محکوم شدند. روزنامه کارگر در مالمو تاسیس گردید.

۱۸۸۹: بتاريخ ۱۹ تا ۲۲ آوریل در خیابان تونل ساختمان شماره ۱۲ اولین کنگره سوسیال دمکراتها با شرکت ۴۹ نماینده از ۶۹ تشکل از سراسر سوید تشکیل گردید. (۵۱ تشکل اتحادیه ای، ۱۶ تشکل سیاسی، یک تشکل بنام هوشیاری و انجمن مریض ها و صندوق کفت و دفن) در کنگره حزب سوسیال دمکرات با ۳۱۴۹ عضو در ۱۴ منطقه تاسیس گردید و ۷ نفر به هییت رهبری برگزیده شد.

یلمار برانتینگ ،

Hjalmar Branting

آکسل دانلیسون،

Axel Danielson

فردریک ستیرکی (که در سن چهل سالگی فوت کرد) ،

Fredrik Sterky

آگوست پالم (در سوید مشهور است به مستر پالم) ،

August Palm (Mr. Palm)

پر اریکسون ،

Per Eriksson

ج م آنگستروم،

M. Engström .J

س ل لوندبری

L. Lundberg .C

۱۸۹۰: اولین جشن (اول می) برگزار شد

۱۸۹۱: کنگره حزب سوسیال دمکرات در نورشوپینگ برگزار شد. این کنگره حزب از نظرات آنارشیستی هینکه بریگرین فاصله گرفت.

۱۸۹۳: کارگران در مالمو اولین خانه Folkpark & Folkethus مردم و پارک مردم را بنا نهادند.

۱۸۹۸: اتحادیه کارگرم بنام (ال او) تاسیس گردید. فریدریک ستیرکی سخنگوی آن شد.

۱۸۹۹: مجلس قانون جریمه بالا برای اعتصاب کارگران را به تصویب رساند.

۱۹۰۰: شروع درگیری برای قانونی کردن تشکلهای کارگری بود.

۱۹۰۲: کارفرماها اتحادیه خود را بنام ساف بوجود آوردند. پانزدهم مای ا عتصاب ۱۲۰۰۰ نفری کارگران برای حق رای عمومی بود.

ترجمه ای از اسماعیل مولودی

۱۹۰۳: صاحبان زمین برای سرکوب اعتراضات کارگران کشاورزی در اسکونه افراد چماقدار به منطقه روانه کردند.

۱۹۰۴: اعتصاب قطار شهری در نورشوپینگ و درگیری آنها با اعتصاب شکنان.

۱۹۰۵: اختلاف شدید کارگران و صاحبکاران بر سر برسمیت شناسی حق تشکل برای کارگران، بستن قرارداد دسته جمعی و ایجاد پایه حقوقی ثابت برای کارگران.

۱۹۰۶: قانون مصالحه و حل اختلاف بین کارگر و کارفرما بتصویب رسید.

۱۹۰۹: چهارم اوت دویست هزار کارگر عضو اتحادیه و صد هزار نفر کارگر غیر اتحادیه ای دست به اعتصاب زدند. میتوان گفت بزرگترین اعتصاب کارگری تا این زمان بود. اعتصاب شکست خورد و با موفقیت کارفرمایان پایان یافت اما این حرکت بیست و پنج میلیون کرون به کارفرما ها ضرر زد. کار فرماها در همه جا به اعتصابیون وحشیانه حمله کردند، فعالین را به زندان انداختند تا موفق شدند.

۱۹۱۰: سندیکالیستها تشکل خود را بنام (اس آ سی) بنا نهادند.

۱۹۱۴: جنگ جهانی اول، انقلاب اکتبر، انقلابات خارج از اروپا نتوانست مشکل را حل کند. سرمایه داران خشمگین بودند اسلحه تهیه میکردند و قوانین فوق العاده بتصویب میرساندند. کمونیستها بر ظهور انقلاب تاکید میکردند اما اتحادیه خود را بزمین چسبانده بود و جنب نمیخورد.

۱۹۱۸: ۱۷ نوامبر قانون رای عمیمی بتصویب رسید و افراد بالای ۲۳ سال دارای حق راس شدند. ساعت کار به ۴۸ ساعت در هفته رسید. این موفقیت بزرگی برای کارگران و جنبش سندیکایی بود.

۱۹۱۹: دفتر همکاری های سندیکایی بنام اف سی او تاسیس گردید.

ترجمه ای از اسماعیل مولودی

۱۹۲۰: تصویب قانون مصالحه بین کارگر و کارفرما و ایجاد کمیته مصالحه.

۱۹۲۴: سندیکا توانست در مقابل فشار اعتصاب شکنها و کارفرما که میخواستند کارخانه هارا ببندند مقاومت کند و مسله دستمزد همچنان در صدر مبارزه بود.

۱۹۲۸: اعتصاب و تظاهرات بزرگ علیه دولت اکمن که قانونی بر علیه قرار داد دسته جمعی و قانون دادگاه کار وضع کرد.

۱۹۲۹: اعضا اتحادیه ال او به نیم میلیون نفر رسید و مدرسه ال او در برونسویک شروع به کار کرد.

۱۹۳۱: چهاردهم مای قتل عام در او دالین، مردم علیه بورژوازی بپا خاستند و شعارشان نان، کار بود. مجلس پیشنهاد کرد که کارگران با سابقه ۴ روز مرخصی داشته باشند.

۱۹۳۲: دولت سوسیال دمکرات بر سر کار آمد و بکمک اتحادیه دهقانان توانست برنامه ای علیه بحران به مجلس ارائه دهد.

۱۹۳۴: قانون بیمه بیکاری برای کارگران بتصویب رسید و اداره کار تاسیس شد.

قانون بیمه عمومی برای بازنشستگی بتصویب رسید. Folkpension:
۱۹۳۵

۱۹۳۷: قانون کمک به بچه ها، کمک به مادران، زنان حامله و کمک مسکن بتصویب رسید.

۱۹۳۸: اول ماه مه بعنوان تعطیل عمومی در سوئد وضع شد. در این سال توافقی بین ال او و ساف منعقد شد که سعی شود زندگی کارگران و سطح توقع آنان و دستمزدها پایین آورده شود. این قرار داد بنام (قرارداد دریاچه نمک) مشهور است.

ترجمه ای از اسماعیل مولودی

۱۹۳۹: شروع جنگ جهانی همه چیز را تحت تاثیر قرارداد و تلاش شد که بیطرفی درجنگ، آزادی و جلوگیری از جنگ داخلی سرلوحه قرار گیرد. دولتی ائتلافی از طرف پر آلبین هانسون تشکیل گردید. سیاسیون دوران جنگ را سپری کردند، خیلی محتاط حرکت کردند، اگر چه مشکلی جدی بوجود نیامد اما پیشرفت و امید هم در میان نبود.

۱۹۴۱: محدودیت سنی حق رای به ۲۱ سال تنزل کرد.

۱۹۴۲: اعضا اتحادیه ال او به یک میلیون نفر رسید و یک نشریه ضد نازیستی از طرف اتحادیه بنام آفتون تید نیگ منتشر میشد. قانون شروع مدرسه برای بچه ها از ۷ سالگی به تصویب رسید.

۱۹۴۳: شعار آزادی، کار شعار روز شد، وضعیت دوران جنگ زندگی کارگران را تحت فشار گذاشته بود.

۱۹۴۴: برنامه مشترک بین اتحادیه و دولت اعلام شد. این برنامه به برنامه بعد از جنگ مشهور است.

۱۹۴۵: اروپا از جنگ خلاصی یافته بود، دولت سوسیال دمکرات بر سرکار بود. کارگران گرسنه علیه انجماد دستمزدها و وقت کار در زمان جنگ دست به اعتصاب زدند. ۱۲۵۰۰۰ کارگر متال پنج ماه در اعتصاب بودند. دولت به خواسته‌های آنها اعتنا نکرد. صندوق اتحادیه متال خالی شد و بیکاری به ۴ و نیم در صد رسید.

۱۹۴۶: دستمزدها از حالت انجماد در آمد، تولید رشد کرد اما نا امنی محیط کار تلفات زیادی از کارگران گرفت. هزاران کارگراعضا، بدن خود را از دست دادند. بخصوص مسمومیت بین کارگران خیلی بالا گرفت. در این سال قرارداد مشترک اتحادیه کارگران و کارفرمایان در مورد دفتر مرکزی شرکتها بسته شد.

۱۹۴۷: اولین زن عضو هیئت رئیسه ال او استخدام شد، کمک به کودکان بدون در نظر گرفتن درآمد والدین به تصویب رسید و هر کودک ۳۵ کرون برای هر سه ماه تعلق گرفت.

ترجمه ای از اسماعیل مولودی

۱۹۴۹: فدراسیون جهانی اتحادیه های آزاد تاسیس گردید.

۱۹۵۰: خانواده های کارگری صاحب یک اطاق و یک آشپز خانه شدند. دستمزدها بالا رفت و سطح زندگی رو به بهبود نهاد و در طول ده سال (۱۹۴۱ تا ۱۹۵۱) چهل هزار آپارتمان ساخته شد.

۱۹۵۲: قرار داد بین ال او و ساف بهم خورد، مدرسه دوم ال او شروع بکار کرد.

۱۹۵۳: بیمه عمومی بالا رفت، سه هفته مرخصی برای کارگران بتصویب رسید. کنگره فدراسیون جهانی اتحادیه های آزاد در استکهلم برگزار شد.

۱۹۵۶: قانون کمکهای اجتماعی سوسیال بیدراگ بتصویب رسید. روز نامه آفتون تیدنینگ تعطیل گردید و ال او روزنامه استکهلم و آفتون بلادت را خرید.

آرنه گیبر ، Arne Geijer : ۱۹۵۷

بریاست فدراسیون جهانی اتحادیه های آزاد انتخاب شد. ساعت کار در هفته از ۴۸ ساعت تنزل یافت. اتحادیه ها و احزاب برای تشکیل مرکز بازنشستگی آت پ با هم همکاری کردند. دهه پنجاه برای اتحادیه و فعالین کارگری دهه ای رو به پیش بود. ساعت کار تغییر کرد، دستمزدها بالا رفت، کلا استاندارد زندگی تغییر چشم گیری کرد. همچنین مالیاتها بالا رفت، آموزش مفید برای کارگران، مسله بیماران و بیکاری تا اندازه ای رو. به بهبود رفت.

۱۹۶۰: توافق بین اتحادیه کارگران و اتحادیه کارفرمایان برای حقوق برابر در کار معین، اما زنان از این قرارداد دسته جمعی تا پنج سال بکنار گذاشته شدند. برای زنان سطح دیگری از دستمزد تعیین شد که قاعدتا از دستمزد مردان کمتر بود. در سراسر اتحادیه کارگران بحث راجع به دستمزد بالا گرفت و زنان در تظاهراتهای عظیم خواستار برابری حقوق شدند.

۱۹۶۱: اعتراض کارگران در کارلس کرنا برای بستن قرار داد دسته جمعی با موفقیت کارگران پایان یافت.

ترجمه ای از اسماعیل مولودی

۱۹۶۲: اجباری شدن ۹ سال آموزش پایه در مدارس بتصویب رسید، آموزش برگسالان در دستور قرار گرفت.

۱۹۶۳: مرخصی سالانه از سه هفته به چهار هفته صعود کرد.

۱۹۶۵: کمبود نیروی کار پای کارگران مهاجر را به بازار کار باز کرد و اتحادیه کارگران کلاسهای مخصوص مهاجرین را دایر کرد.

۱۹۶۷: بیکاری بالاگرفت، بحران باعث بیکاری شد و قریب به ۴۳۰۰۰ نفر بیکار وجود داشت. در همین سال کاهش ساعت کار بتصویب رسید و از ۴۵ ساعت در هفته به ۴۲ ساعت و نیم رسید.

۱۹۶۹: نهم دسامبر اعتصاب کارگران معدن در شمال شروع شد. سیزدهم دسامبر تظاهرات آرامی با شرکت هزاران کارگر و خانواده هایشان در کیرونا براه افتاد. خواستهای کارگران بالا بردن دستمزدها و اعتراض به قرارداد جدید دستمزدها بود.

۱۹۷۰: اعتراض گارگران ادامه داشت. در فوریه ۱۹۷۰ نمایندگان کارگران با نماینده کارفرمایان بتوافق رسیدند. کارگران ضمن پیروزی حقوق معوقه خود را دریافت کردند. قانون کار ساعت کار را به ۴۰ ساعت در هفته تنزل یافت.

۱۹۷۱: کارکنرانی ممنوع اعلام گردید بجای آن کارگران بر استخدام رسمی و حقوق ثابت پای فشردهند. مسئله ایمنی محیط کار از مسایل جدی دیگر بود.

۱۹۷۴: قانون حمایت از مستخدمین بتصویب رسید. حقوق دوران بیماری ۹۰ درصد از حقوق اصلی و بیمه والدین برای نگهداری از بچه ها بتصویب رسید.

۱۹۷۶: سن بازنشستگی به ۶۵ سال رسید. بعد از ۴۴ سال حکومت سوسیا ل دمکراتها از قدرت کنار رفتند.

ترجمه ای از اسماعیل مولودی

۱۹۷۸: پنج هفته مرخصی سالانه برای مستخدمین و حقوق بگیران بتصویب رسید.

۱۹۸۰: با مدرنیزه شدن کارخانه ها و آمدن کامپیوتر به بازار کار، دور دیگری از بیکاری شروع شد. فعالین کارگری با شعار حفظ مشاغل دور جدیدی از مبارزه را شروع کردند. دوازده پایگاه انرژی اتمی برای جوابگویی به نیاز های صنعتی جامعه تاسیس شدند.

۱۹۸۳: تظاهرات ۷۵۰۰۰ نفری در چهارم اکتبر علیه برنامه جدید سیستم مزدی براه افتاد.

۱۹۸۴: تعداد بیکاران به ۱۶۳۰۰۰ نفر رسید.

۱۹۸۶: تظاهرات عظیم کارگران در آگوسنورد برای حفظ شغل هایشان شروع شد.

۱۹۸۷: تظاهرات و اعتصابات بزرگ کارگران و کارکنان غرب سوئد علیه تعطیل و انتقال کارخانه ها به خارج از سوئد

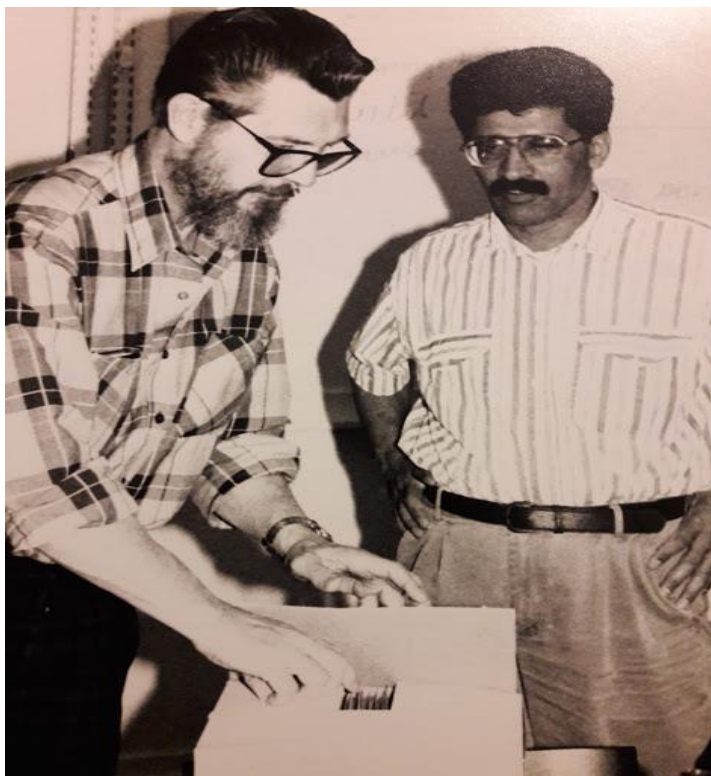
۱۹۸۸: اعتصاب ۱۵۰۰۰ کارگر و کارمند کارخانه ها علیه تعطیل و انتقال کارخانه ها از یکماه گذشت. هر چند اوایل دهه هشتاد رونق کار و بازار بود، اما کلا دهه هشتاد شروع حمله به دستاوردهای کارگری و شروع از بین بردن آهسته آهسته رفاه اجتماعی در جامعه شد. دهها اعتراض و اعتصاب در گوشه و کنار مشاهده میشد.

۱۹۹۰: دهه ۱۹۹۰ دهه حمله آشکار به همگی دستاوردهای کارگران است. پایین آوردن کلیه امکانات رفاهی و اجتماعی و حمله به سطح معیشت مردم است. محاکمه کارگران ساب سکائیا بجرم راه انداختن اعتصاب خارج از چهار چوب قانونی (اعتصاب گران خواهان اضافه کردن دستمزدها بودند)

۱۹۹۱: دولت سوسیال دمکرات کنار رفت و مودراتها دولت را در ائتلاف با دیگر احزاب بدست گرفتند.

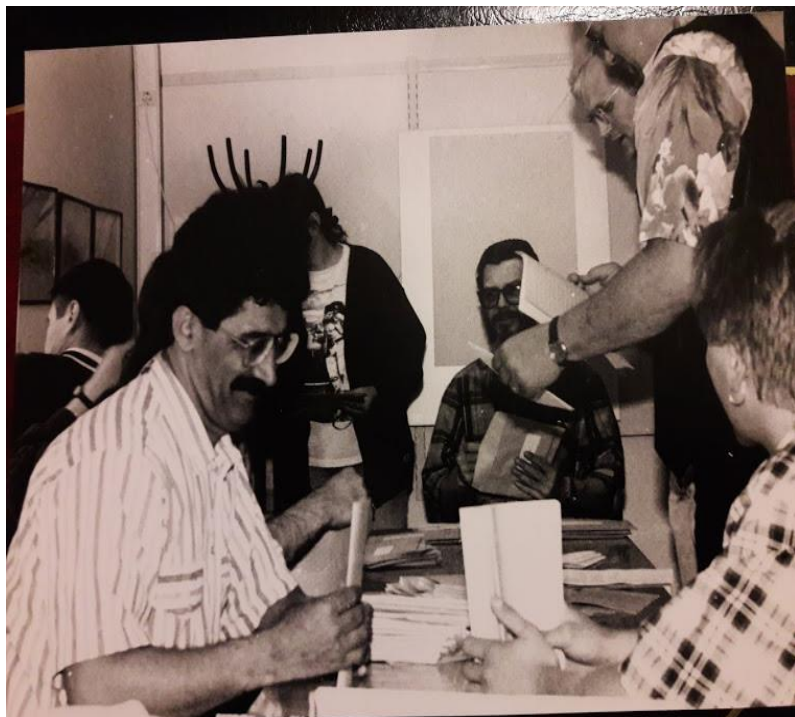
ترجمه ای از اسماعیل مولودی

منبع، تاریخ ما (بوسه آندرسون) ژوئن ۱۹۹۴

همراه بوسه آندرسون در پروژه

ترجمه ای از اسماعیل مولودی

دو عکس یادگاری از آن پروژه سپتامبر ۱۹۹۴
گوتنبرگ سوئد A B F

ترجمه ای از اسماعیل مولودی

۱۹۹۱- دولت سوسیال دموکراتها کنار رفت و مودراتها دولت
را در ائتلاف با دیگر احزاب بدست گرفتند.

اکتبر ۹۴

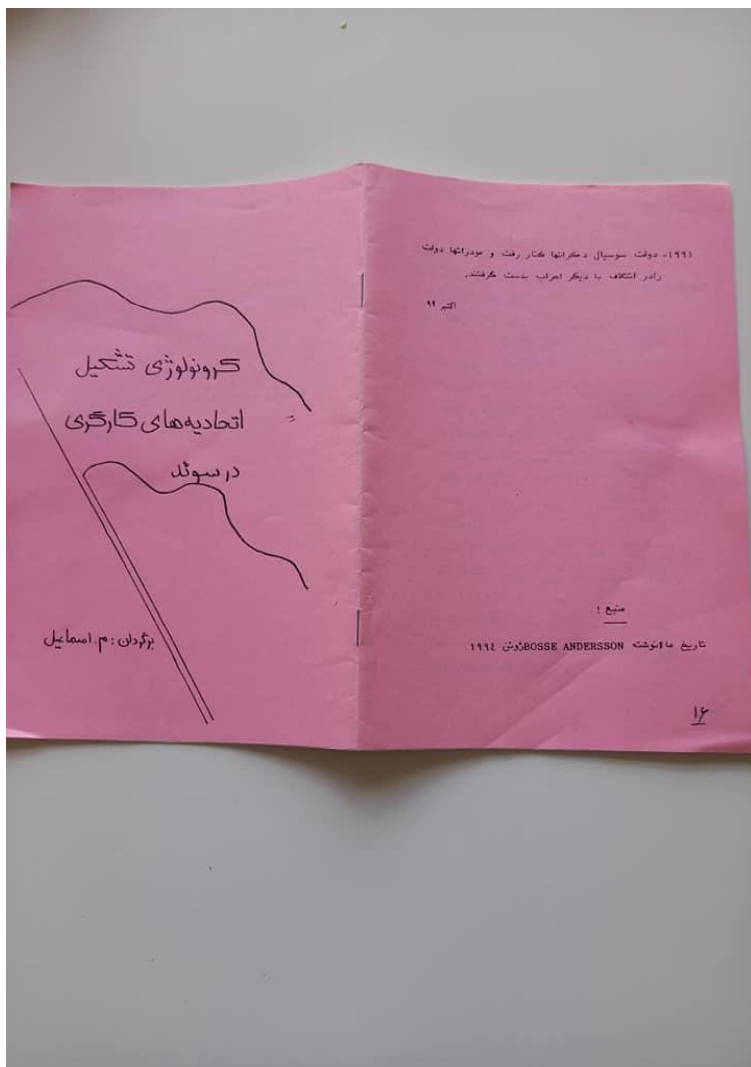
منبع!

تاریخ ما نوشته BOSSE ANDERSSON ژوئن ۱۹۹۴

۱۶

پشت جلد نسخه اصلی که چاپ شده.

ترجمه ای از اسماعیل مولودی

این عکس روی جلد و پشت جلد، فرمات چاپ قبلی است که در اکتبر ۱۹۹۴ پخش شد!